

«Արդարեւ այսպէսն է մեզ հա-
յոյս որ այդպիսի յաւէտ երախտա-
դիտութեան արժանի մի հայրաւա-
գիւտ գրաւէտ կ'ապաստենք որ խա-
նէ ի խան և գրասենեակէ ի գր-
ասենեակ ժուռ գայ, որպէս զի
նոյն խի մեր յառաջդիմութեանը
համար, որոնք հետ բաղդատմամբ
պահանջէ մի չնչին գումար»

«Բարձր և քաղաքացիական յարգի
և պատուաւոր փառաւանդացի ու-
մանց, որ փոխանակ և ոչ մի բանի
ձեռնհաս մի անձն համար» (՝) քա-
ռաստուն ոսկի հաւաքելով կրկին իւ-
րոպա ուղարկելու, աւելի լաւ կը-
նէին եթէ աղքատն այս անձուկ ժա-
մանակին մէջ մի բարեգործութեան
համար իրենց եռանդը ցոյց տային
որով դոնէ պատճառ չէին ըլլար այն
անձին յետի խաղաղամեքէի գեղե-
րելով անօթի ծարաւ փողոցները
պառկել տալու, և Անգլիայի հայր-
ապաւնոց իւր հարկաւորներուն
վրայ կրկին առ այժմ փութուն
սակը ծախուց բարդում մ'ընել
տալու չէին ստիպել, միանգամայն
Սըր Ալիքսանդր Լաւրէն ալ փաստ
մ'աւելցնելու այնպէս չէին ըլլար:

«Մեր նպատակին դաւանալով,
Միանշխմելով աղքատները ինչպէս ա-
մեն հանրապետական ձեռնարկեալ
մասնակցած են, այս ամենօրեայ
գործոյն համար ևս ամենայն յոժա-
րութեամբ պիտի փութան իրենց
պարտքը կատարել, և արդէն Պ.
Կառնիկի Ե. Յնարքիւն ապիւռ երկ-
տասարեւոյս ստորագրութիւններն հա-
ւաքելու պաշտօնն ստանձնելով ինչ-
պէս կը բռնէր, մինչև յարդ տասն և
չորս օրինակաց ստորագրութիւն-
ներ ի ձեռնին պատրաստ ունեցեր
է»

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

Նոյեմբերի 10 նոյ. 1880

Պատուական Մատիս

Նիկոլայից հայրապետաց 520 տնէ
բաղկացեալ գիւղ մի կայ, Սիմոնի ա-
նուն, որն ու ջուրը աննան, գերբը
բարձրագոյնաց և զմայելի է այս գիւղը
բարձրաւոր էր, երբ խաղաղ զրկը
250 լին մինչև 550 զահեկան կը փառ-
ուէր, միայն այժմ էր որ գիւղացին
միջին չափով 10—15 զրկ խաղաղ ար-
տադրէր, այդին ալ որով ամառիկ գեղե-
մաւոր, 8—10 բնակ խաղաղ յառաջ ին-
քէր, ըստ չափու ընդարձակութեան:

Իւր տարեկան վայելքն, այս երկու
թանկագին բերքերն կրնար ընդ, և
թէ արդիւնքն իւր հաւելոյն և աշխա-
տութեան պատասխանէր, բայց որ
թամաղին նման բուսական տեսք մը,
և չերաւ որդին վերայ ալ ծանրացու, և
սկսաւ չերաւորել յոյժ չքանալ, ամ-
բող չերաւորանց գոնեւրի ժամանա-
կէն առաջ կը գոյցուէին, և չերաւոր-
տեարեւ թիկնուրը կը կրկին, որով ամ-
ղիւր ևս իւր ծարաւը այդեւոյ վերայ կը
չարձանակէր:

Երեսուց անգամ իր իւրը մէկ կիւր,
զոյց ընդ նմին յոյժուրը և գիւնեւուն
տեղում. Ներսիսի լոյսով չէր ուզ-
ուեր, մտաւորան հաղթել կէս գնով կը
ծախուէր, (ինչպէս որ այսօր 55 լին մին-
չև 50 զահեկան է խաղաղ զրկը) և
այս կրկին չարեայ պատճառաւ գիւ-
ղացիք յետին ծայր արջապանութեան
մասնեցան. Նիկոլայի կը խոսէին,
և զրկը 50 զահեկան չարժող ցորենը
45 լին մինչև 50 զահեկան կը գնէին
ապաւորի, նոյն վիճակն ունէին նոս
մեքմայի գիւղորդք:

Եւստով համարեցան, որ ասոր
ռիկի հալը ելլելու ճանաչ չէր, և
ինչպէս կընէին, պարտութիւնը հետք
կը գործէր. և եղիպատարները ընտրեցին
իրենց մշակութեան զիտաւոր առարկայ,
պնդապէս հետեւեցան սոյն կենսաւոր
ընդհանրին, որով և իրենց կարծաւ
թիւնը չափով մը գնիւ, և անուաղ
կորնէին գերծան, առանձինն հաջ չի-
նելով, ցորենի պէր հետ խառնելով,
մէկ կողմէն ալ մշակութեան քանակն
աւելնելով, այժմ նուազ երկուք ու-
նին քաղցէ:

Այս կարեւոր օրինակը զրգեց զմեր
յիշեցնել մեր ընտաղաւան արդող հա-
րեւակայք հետեւի սոյն անուանակա-
ն մշակութեան, որ իւր բարձրագոյն ար-
գիւնքներովը յիշանաւոր է, փասն զի

(*) Մանչիսթըրի մէջ խաղամուտ-
ութեամբ զբաղող լուրջ փնտցուցած փա-
ճատական մը:

ցորենի արտադրութեան չափ ծախք և
տրուքը ալ չունի, երկրորդ՝ որ զիւ-
ղային տուն վերաբերեալ տեսակաւոր
ուսուստ կը հաշիւ պիտի ինչպէս զուգ-
արեւելու ակնարկներ նախորդ յոդուա-
ծում:

Երբ գիւղացի տանտիրէնը մանկիւր
նոթութեան կուլայ, մայրն որ ոչ պա-
հանցը, ոչ զբոսանք չունի հասն մը
զրեար, երկու շաբաթակ, բուռ մը
կապին, որ որդւոյն բերանը դնելով լա-
ցը կարել տայ, կրնայ թանալ մաս մը
եղիպատարներ, ինչպէս կը թանալ լա-
րեան և բակային. հետեւեալ անուոն
լաւ մը խաշել և աղանձի (կապէս) նը-
ման հատիկ հատիկ ուղեւ կերցունել,
որով նիհար և փոխ տղեկը կը կտա-
նայ, և քիչ օրէն փաստի իման կը
փչուի:

Եղիպատարներն այսօր մարտիկ ալ
վաթ չունենար, պատճառաւ որ, իր
կապութիւնը կարգ մը բուսաց նման
փափուկ չէ, որ չուտ մը կեր լինի այդ
պատուհասին վերաբերեալ, մասնա-
ւանդ որ Հայ երկրագործը զիտէ ա-
ծուին բոլորովը աստ և անդ թիւք
ծխելով մարտիկներն արկուն կրնող մար-
դոց տէս թմբեցնել և վաճել, և եթէ
կամի մարտիկները դեռին փոքր, ծու-
լը քիչ մ'աւելի թանձր կը դարձէ:

Ուստիւր կը դաժան մեր հայրենակից
եղիպարները սովէ և նոթութեան դեռ
և բարեբաւ տեսնել, և մշակութեան
այս խիտ կարեւոր յոդուածին ի Հա-
յոստան ընդհանրացումը պատուա-
ծան և մեղաւորան Սովիւրը Յանձնա-
խմբին խորին և պատկառելի ուղա-
րութեանը կը ներկայեմը, որ զոն
գործէ իր ստիպողական հրամանները
ստիպողական ի Հայաստան միջակայ-
նութեայ սոյն մշակութիւն, որ երկ-
րորդ է ցորենայ, բայց արդիւնաւոր և
չայնական քան զայն:

Ցորեն, եղիպատարներ, դեռնա-
լործք, որքա պէտք է լինի Հայ երկ-
րագործաց առաջնակարգ տարերքը, և
յայնժամ սովը կը ստիպայ Հայաստանի
դեռնելն ներս նայելու անդամ:

Երբեք իրենց անոն ազգիս ընդհանրութեան
Տ. ՄԱՐԿՍՅԱՆ

ՄԱՐԿՍՅԱՆ ԱՐԹՈՂԻ Է

Գաղտն-բէյ, 17 նոյ. 1880

Խմբագրապետ Տէր

Ըստ առաւին՝ միջոցի վեր ե-
լած» պիտի համարուի արդեօք, և
թէ պատուական Մատիսի միջո-
ցաւ փոքրիկ հերքում մ'ուղղելով
չաբաթ առաւ Մատիս մէկ յոդ-
ւածոյն, որը վերապիւրն է Մատ-
իսի կը քննադատ արդեօք, և որ
փոքր ի շատէ գրիչ չարժող նա-
խանայողը եկեղեցականի մը զրէն
եւամ թուեցաւ ինձ:

Սխալեցայ, Տէր Խմբագրապետ,
ըսելով որ ևս պիտի գրեմ հեր-
քում: Այլ գրականութեան ամե-
նին անաւելանի ծերունի հօրեղ-
բայրն է հեղինակն այդ հերքումն,
զոր միայն ի գիր արձանագրելով
կը յիշմ Մեծ պատուութեանը. —
Անցեալներն իրիկուն մը Մատիս կը
կարդային առանձին հօրեղայրս ու
տանն հնգամայ քեռորդիս, որ
տակաւին գաղտն կը յաճախէ մը-
տիկ կընէին: Երբ բարկիչաւորակ
Ներսիս Մեղիւրեանին մահուան
առթիւ Նիկոլայ Տեմիրճիպետեանի
դամբանական յոդուածն աւարտե-
ցի, քեռորդիս գաղտնակեցաւ և
«անաստուածութիւն» գոչեց լըսե-
լով դամբանականին վերջին բառե-
րն որք են «Թեոսաւ ար Նեոսիւլ
որ մ'ըսած է վերջում. իւրիկին
Ասորում քոյց քոյց է»:

«Իսկ հարկաւ հիմայ չես հասկնար ու-
տանի բաներ» գործաւ ըսաւ հօ-
րեղայրս քեռորդիս. «մեր տա-
ներեցին մէկ հատիկ աննման տղան
երբոր մեռաւ, ողորմելի քահանայն
Աստուած չը կայ պոռայ, առանց
դուցէ մեղքի»: Տղան, սիրականին
ցաւը մարդուս բերնէն շատ ամ-
պարիշա խօսքեր հանել կուտայ,
բայց Տէրը տեսարկի չանցունել
այդ խօսքերը: «Քեռորդիս ա-
կընդէտ ինձ կը նայէր թէ պիտի
հաստատէի արդեօք ծերունոյն
խօսքերը. «Գիւր զոյց տալիկրու ես,
— պատասխանեցի — ստանաւ որ ու-
ճաւ կը գրին, և դեռ ծարաւաւ
նախան ձե մը զանազան կարող
չեմ և բաւական խառնուրդ գրի

կ'աւելնի, ու գաղտնակութիւն կը
գոչեմ: Նախ պատուիրեցի քեզ որ
ուշադրութեամբ կարդաս Գործեր
Աստիւն յոդուածը ԴՈՒՅԷ բառն
զորութեան վրայ. «Կը յիշեմ հիմայ
այդ գաղտն» — «Կը յիշեմ հիմայ
սակայն ուրքան հակառակ է. քիչ
յանդիմանելու, սիրելիք մօրեղ-
բայր, որքան խառնուրդանք է. քիչ
խօսք մ'ընելու ուսանց մտածելու.
զրուածն մէջ այդպիսի սխալ մը
պիտի գործէի»:

Այժմ դարձնաւ և մանուաղ-
ցաւային չէ թէ հրապարակի վրայ
և Մատիս անուան տակ երեցած
թերթի մը մէջ գրիչ չարժող գրեա-
լէտ մը (՝) գրականութեան անուո-
րակ ծերունի մը և տանն հնգամե-
կայ գաղտնականի չափ խի կարող
չըլլայ գրական հաստուած մը հաս-
կնաւոր:

Գաղտն յոդուածին (՝) այն մա-
սին, ուր Պարոն Ն. ցաւ կը յայտնէ
թէ Նաւապոլ-Շահնապարեան վար-
ժարանէն Սիւրեպի և Պիւնէի
աշակերտները դուրս եկած են, արդ-
նախապէս մը մը կը կարծենք յիշ-
եալ հաստատութեան համար որոյ
փախումը կ'ողորայ դեռ Հայաստան-
նը: Գաղտն կը յիշէր Անգլիայի ինքն-
պաշտ կը կը յիշէր Անգլիայի ինքն-
պաշտ խմբագրութիւն, գաղտն վար-
ժարանութիւններն հերքել ջանա-
լով հանդերձ: Ամեն մարդ աղտո-
ն է այսինչ փիլիսոփային աշակերտի,
այնինչ փիլիսոփային տարակարծիք
լինի. ամեն մարդ աղտոն է ու է
նիւթոյ վրայ կործին հրապար-
կաւ յայտնել: Եթէ թիւր են իր
կարծիքները, կարող անձինք թող
հերքել զանոնք: Կարծեաց ընդ-
հանրումն հանապաղ կ'արտադրի
ճշմարտութիւն: Թէ չարաւոր լը-
ղաւ պէտք է գործածել իմաստա-
սիրական փախուկ ինքնուրոյն—ինչպէս
և ամեն ինքնուրոյն — նկատմամբ,
զայդ ամեն ոք կընդունի և կը
փափաքէ: Նախ փափաքելի էր թէ
ու խաղաղութիւն, այլ գրական լը-
ղաւ տրտապալտութիւն այդ գաղտ-
նարք, որնք դեռ փաղաւաք են
աղբին մեծամասնութեան համար:

Իսկ Տէր ընթացքը քննադատե-
լով, Խմբագրապետ, ինչ գեղեցիկ
յատակ պարտաւորութիւն մը հիւսած
է Մատիսը. քաղաքացի յոդուա-
ծագրը. «բայց ամենէն ցաւալի
կետը սա է թէ» այս տեսակ աղա-
ւախական կարծիքներն ու գա-
ղտնականներն աւելի յաճախ և անշ-
(և շատ անգամ) մեր այն աղքատ
թերթին միջոցաւ յերեւան կ'գան
որոյ Ձայնացի ծառայութեանը մէջ
բաժնած ու հետեւած զոչուաւոր և
պահպանողական ընթացքը այնպէս
կարծեցին կ'ուային թէ նա ամենին
աղքատին կընդին և հաւատարմ (Պա-
րոն Ն. բառերն զայդ կ'երթան)
Վերմ պաշտպան և նախանձախըն-
դիւր (զոյց զոյց) թերթ մը պէտք
էր ըլլար: «Ինչ կ'իմացուի այս
պարբերութեան» — ինչ որ ան-
շուշտ Պարոն յոդուածագիրին իմա-
ցունել չուէր, թէ Մատիս 29 ա-
մերէ ի վեր զոչուաւոր և պահպա-
նողական ընթացքի մը մէջ կը յա-
րատէ:

Խմբագրելով, Տէր Խմբագրապետ,
որ ներկայիս հաճեք անկիւն մը չը-
նորհել պատուական Մատիսի մէջ,
Մատիս օրաթերթիւն ևս ա-
ռաւել ընդարձակման
բարեմաղլում

Կարգադրանք հաւելցու հայ մը

ԹՂԹԱՅՈՒԹԻՒՆ

Անկիւն

15 Սեպտ. 1880

Գաղտնական Խմբագր

Աստուած ողորմի խի Սիւրեպ
եղիպարուս կսէք ինչ կսէք հարկի
մարտին հօդուն: Ինքնա հիմի ուր
է ուր չէ չափմ, հըմը ուր ալ օր
ըլլի Աստուած հետն ըլլի: Աս մար-
դը տառեղ եղած վախճալ իւր մեր
աղբին համար անքան լաւ լաւ բու-
նիւր էրաւ օր հէջ մէկիմ բերնին

Հէր ընկի: Հիմիկան անոր Խմբագր
եղիպարը օր կան, ըստ ինչ օրուն
տէյի նստած ին անքան օր մենքա
մարդինք տէյի կանք գէօրէ:
Ան գաղտնի ըսել թէ Սիւրեպ ե-
պիսոսորդ իրեն էրած շատ լաւ
բաներէն պախալայ մեր քաղքին մէջ
աղբիկաց ուսումնարան մ'ալ բացեց:
Բնիկարմ տաւր տարի է աս վար-
ժատունը կայ ու օր առաւ լաւ
գրիւ: Աս տարի աս վարժատունը
մէջ կարի քերականէ բային օր աղ-
բիկները վարժատունէն էլլէին ետեւ
իրենց համար բըրթուածմ հայ ու-
նեան:

Ես ու իմ Աստուածս, շատ լաւ
բան է, չունքի, անպար, ձեռքը
անեղիթ ունեցող մարդը հէջ ան-
թի չի մնայ: Հըմը էլլէ աչինք օր
մեր քաղքին մէջ քանի մը խնայի
Գաղտնի կան, որոնք ամեն բա-
նի մէջ կ'աննին, խելքերը հասնի չը
հասնի ամեն բան գաղտնի իրենց
կամքով ըլլի:

Մեծուսանց ըսածին պէս՝ Կան
նստեր Մուսուրկան կը հայնին Աս
խնայի Գաղտնիներուն գիւլաւորը,
գաղտնի անպար, իսի մեր Ձե-
պէնց մանչն է: Խաղաղեցանք ան-
պար աս մանչուն Մեղիկանի ըս-
տառօտայ ընտրեցինք: Հիմի աս
մարդը միւրեղ գրիւ է թէ Սիւրեպ-
խայի մէջ ամեն բան ինքն է, ուր
տեղ ըսիս ինչ բանի մէջ ըսիս խօղի
պէս քիթը կը կոխէ: Աս մեր խի-
կար խմբագրող աս օրերս թուղթ
մէ շարադրել տըլ, իրան քանցե-
լորն է գրել, ներս մոնողին գէմ
կուտայ ձեռքը քաղեցէ իստեղ:
Աս ինչ է Գրիգոր աղայ, Բալ վար-
ժատունը խալէս էնինք ինչպէս է-
նինք, վարժապետներուն հալը
չառցիւնք քըցիւնք, ձեռագոր-
ծի համար ուրիշ վարժապետ տը-
նինք, չունք ինքն ալ թէրիւ է,
տաճաւ ուրիշ շատ մ'ապու զամբախ
բաներ: Մեր էլլին ալ միամտաւոր
բանէ ձեռք կը դնէ: Ըստ ասպէս
դարձալի բաներով, գաղտնի ան-
պար, մեծալ կալէս քաղքին մէջ
մէ զըլլալով մը կարծին, հերքէ
իրար կուտան ու կառնեն, Հը-
մը անպէպ ու, Ձեպէն մանչուն
պէս ղէպէնքը: Ես օրհնածի
տղայ, ձեռքէք բան մը գուգայ,
դուն աչք օր խի քու քանցելա-
լը կառաւարտ, Արարովին ու
քու մէջը էղած դարտակ դարտակ
վեճերը մարքես, թէ չէ ձեռ արա-
տուոցէն ղէպէնքս գնաց, թէ չէ
էնեղիթ թիւ ինչ կընք մեր ըստա-
րադարմ թուղթը իստ կառնենք,
ու քեղի ալ օհան պէս կը կայնեց-
նինք: Թէ օր գուգիս ճամբէ ալ,
ենի շատ վաք մ'ալ չունք, աս
թղթիւնը միմա տոլոնքը քու
խելքիմ մարդիկ չին, անքան օր
քաղքին մէջ իմ ու քու ցիւլը լաւ
բան չէ տէյի: Գաղտնի անպար,
ինի գիտես Ձեպէն մանչը ինքը
անքան խելք ալ չունի, օր աս
բաներուն տէնէ ինչ, հըմ ան կա
օր անոր ալ ետեւ թեցիոցիւր կան
Աննք քեօչէն նստի ին ասօր ա-
ռաւ կըքեն, աս ալ ինձի պէս խել-
քէն թիւթ օտքէն չուտ վարպետ
օրթիւնեւուն գաղտնիներէն կառնը-
նի ու գիտէ թէ ինքն ալ բան մը
է: Մէկ ալ գրով Ձեպէն մանչուն
եաւ է թեցիոցիւր համար հը-
րամանքիւ տեղեկութիւն կուտամ:

Մատիս

Ս. Չ. Դ.

Հայոց Միացեալ ընկերութեան
գաւառական գաղտնի համար այլ
և այլ կարգի գաւառական և վար-
ժուհայ պէտք լինելով ներկայիս
կը ծանուցուի փախաղողայ գիմը
ի կեդրոնական գրասենեակ ընկե-
րութեան ի Գաղտնի Բէյի օրը
լաւն:

Ս. Չ. Դ.

Ապտուրահան եղբորը պատիւ
ունին ծանուցանել յարգել հասա-
րակութեան, որ իրենց նոր հաս-
տատած կանոնին համեմատ լուսա-
նըլարին հանել ուղղ անձինք
պարտին կանխաւ որոյ ժամմ'առ-
նուլ լուսադրական նստի համար՝
եթէ ժամեղով սպասու չին ուղեր
ի սրտ վերջնականութեան:

Ըստ վերջին կատարելութեանց
արուեստին օդայ անկանոնութիւնք
բնաւ չեն աղդեր լուսանկարաց կա-
տարեալ յաղողութեան վրայ:

Կիրակի օրեր մինչև կէս օր բայց
է գործառուան:

ՆՈՐ ՀՐԱՍՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ

«ՄիւրթԱՆ ԻՆԻ ԹԱՊԱՊԱՆԻՆ»

Հեղինակ Ս. Մ.

Հայաստան թերթաւոր 340

Ելէ բաղկացեալ այս գիրքն ամեն
տեսակ կերակուրներ և անուշե-
ղէներ պատրաստուող եղանակները
կուսուցանէ պարզ լեզուով և յոյժ
օգտակար կրնայ լինիլ խոհարարաց
և ընտանեաց մէջ ալ գործածուի:
Կամըլին գրուելը չորսամսաւ Պո-
ղոս աղայի խառնութիւն կը փառաւորի:

(1) Պատ. Մատիսի 2780 թուոյն

մէջ հրատարակեալ «Հայերէն լեզու»
յոդուածիս առաջին սինակի 89րդ տո-
ղին մէջ «մտացած» բառն «մուծած»
պէտք է կարդալ, և երկրորդ սինակի
87րդ տողին մէջ «կատարաբանութեան»
բառն «կատարաբանութիւն» իսկ 2780
թուոյն մէջ նոյն յոդուածիս շարունա-
կութեան երկրորդ սինակին 37րդ տո-
ղին ըսվ կը պակսի բոլորովին սա խօս-
քը թէ՛ «իսկ և իսկ անոնք վերաբերած
ստան երբ անբեր» նշանակէ՛ ինչպէս
ըսիս, լաւ է և այլն:

Երեսեան	200
Սակոբ Մարգմանեան	60
Ղուկաս Խանարեան	50
Մանուկ Պաղէնտարեան	20
Գրիգոր Սարգեան	80
Միւրթ Վարդապետեան	20
Սեփակեան և Գրիգոր Նարըճեանեան	40
Գրիգոր Թաթարեան	20
Գրիգոր Տ. Գրիգորեան	100
Պաղտատար Նարեան	50
Աստուածատուր Մեծատուր	
Եան (Բինկացի)	108
Պաղտատար Չայեան (Բինկացի)	250
Վատիկան Երեմիայի Գաղէնտարեան	108
Նիկոլ Մօսիկեան	20
Կարապետ Խանարեան	20
Երեմիայի—Գուր Խանարեան	20
Ալէքսան Խանարեան	10
Երեսեան Մարկոս	10
Երեսի Նարըճեանեան	10
Կարապետ Ջորեան	5
Երեսիցալու ոմն	5
»	5
»	5
»	20
Երեսի Վարդեան	10
Երեսի Գաղէնտարեան	5
Երեսիցալու Քարեան	5
Սեփակեան Մարկոսեան	5
Սեփակեան Գուրգուճեան	15
Երեսի Գաղէնտարեան	5
Երեսի Նարեան	5
Սեփակեան Տ. Պաղտատար	10

